

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Vaše Práva](#) > [Základní Práva](#) > [Podnikání a Lidská Práva](#) > Croatia

Podnikání a lidská práva

Obsah zajišťuje
Chorvatsko

Chorvatsko

1. Jaký druh soudní ochrany mám ve vaší zemi, stanou-li se obětí porušování lidských práv v souvislosti s podnikáním? Zahrnuje tato ochrana odškodnění?

Oběti porušování lidských práv se mohou domáhat soudní ochrany:

- v občanskoprávních řízeních, ve kterých jim může být přiznána náhrada škody, ať už hmotná nebo nehmotná (nehmotná v případě porušení práv na ochranu osobnosti [1]),
- v **restním řízení**, ve kterém může poškozený uplatnit nárok na náhradu škody způsobené spáchaným restním činem.

Článek 1 občanského soudního řádu (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Úřední věstník Chorvatské republiky) č. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123 / 08, 57/11, 25/13, 89/14 a 70/19) stanoví, že tento zákon upravuje procesní pravidla, podle nichž soudy vedou řízení týkající se základních lidských a občanských práv a povinností, osobních a rodinných vztahů občanů, jakož i pracovněprávní, obchodní, majetková a jiná občanskoprávní řízení, pokud o některých z nich není rozhodnuto podle pravidel jiného řízení stanovených zákonem. Článek 185 občanského soudního řádu dále stanoví, že občanskoprávní řízení bude zahájeno podáním žaloby.

V řízeních souvisejících s pracovněprávními vztahy, zejména při stanovování lhůt a rozvrhu jednání, soud vždy věnuje zvláštní pozornost nutnosti naléhavého řešení pracovních sporů.

2. Existují zvláštní pravidla pro hrubé porušování lidských práv? Vztahují se tato pravidla na restné činy proti životnímu prostředí nebo závažné pracovní vykořisťování?

Článek 43 restního řádu (*Zakon o kaznenom postupku*, NN č. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 a 126/19) obsahuje obecný přehled práv všech obětí restného činu (právo na podporu služeb obětem restného činu, právo na účinnou psychologickou a jinou odbornou pomoc a podporu úřadů, organizací nebo institucí poskytující pomoc obětem restných činů podle zákona, právo na ochranu před zastrašováním a odvetou, právo na ochranu důstojnosti oběti při výslechu v postavení svědka, právo být vyslechnut bez zbytečného odkladu po podání restního oznámení a právo na konání dalších jednání pouze v rozsahu nezbytném pro restní řízení, právo mít během úkonu, jehož se oběť účastní, při sobě osobu, jíž důvěřuje, právo na to, aby byly lékařské postupy provedeny v co nejmenším rozsahu a pouze tam, kde je to nezbytně nutné pro účely restního řízení, právo podat návrh na restní stíhání a soukromoprávní žalobu podle ustanovení restního zákoníku (*Kazneni zakon*), právo účastnit se restního řízení jako poškozený, právo na oznámení o odmítnutí restního obvinění nebo o upuštění státního zástupce (*državni odvjetnik*) od restního stíhání, a právo převzít restní stíhání od státního zástupce, právo být informován státním zástupcem o veškerých opatřeních přijatých na základě restního oznámení oběti a právo podat stížnost k vyššímu státnímu zástupci, právo být na žádost a bez zbytečného odkladu informován o zrušení zadržení nebo vyšetřovací vazby obviněného a jeho útěku a o propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, jakož i o veškerých

opatření přijatých k ochraně oběti, právo požadovat informace o konečném rozhodnutí týkajícího se ukončení trestního řízení a další práva stanovená zákonem).

Článek 44 trestního řádu stanoví zvláštní práva obětí trestného činu obchodování s lidmi (který může být spáchán za účelem vykořisťování něčí práce prostřednictvím nucené práce nebo nevolnictví), které kromě práv stanovených v článku 43 zákona mají rovněž právo na bezplatnou konzultaci před výslechem a na právního zástupce na náklady státu; být na policii nebo státním zastupitelstvím (*državno odvjetništvo*) vyslýchán osobou stejného pohlaví, a pokud je to možné, stejnou osobou, pokud se výslech opakuje; neodpovídat na otázky, které nesouvisejí s trestným činem a týkají se soukromého života oběti; požadovat, aby byly vyslechnuty prostřednictvím audiovizuálního zařízení; na ochranu osobních údajů; a požadovat vyloučení veřejnosti z řízení.

Článek 43a [trestního řádu] a pravidla týkající se způsobu posouzení jednotlivých obětí (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN č. 106/17, dále jen Pravidla) stanoví postup pro posouzení jednotlivých obětí za účelem stanovení potřeby zvláštních ochranných opatření ve vztahu k oběti trestného činu, a bude-li to považováno za nezbytné, za účelem určení, která zvláštní ochranná opatření by měla být uplatněna (včetně procesních ochranných opatření, jako jsou zvláštní způsoby vedení výslechu, používání komunikačních technologií k zabránění vizuálního kontaktu s pachatelem, vyloučení veřejnosti z řízení, výslech osobou stejného pohlaví a pokud je to možné, stejnou osobou, pokud se musí výslech opakovat, mít při sobě osobu, již důvěřuje, ochrana osobních údajů, usnadnění právního poradenství na náklady rozpočtových prostředků a další opatření uvedené v zákoně), je brána v úvahu skutečnost, že mezi závažné trestné činy patří *mimo jiné* obchodování s lidmi a organizovaná trestná činnost, tudíž trestné činy proti životnímu prostředí budou mezi ně patřit, jsou-li spáchány v rámci zločinného spolčení.

Ochrana práv obětí v Chorvatské republice je zaručena právními předpisy v oblasti trestního soudnictví i chorvatskou ústavou (*Ustav Republike Hrvatske*), a jejich dodržování zaručují vnitrostátní soudy. Pokud jsou vyčerpány všechny opravné prostředky dostupné na vnitrostátní úrovni, mohou oběti v krajním případě zahájit řízení před Evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku, pokud se domnívají, že na vnitrostátní úrovni bylo porušeno jedno z jejich základních práv zaručených Evropskou úmluvou o lidských právech.

3. Jsem obětí porušování lidských práv způsobeného činností evropské nadnárodní korporace, k němuž došlo mimo Evropskou unii. Mohu se obrátit na soudy ve vaší zemi, pokud nejsem občanem EU nebo nežiji v EU? Jaké jsou podmínky pro žalobu na porušování mých práv? Kde mohu nalézt další informace?

Podle článku 27 občanského soudního řádu mají chorvatské soudy pravomoc rozhodovat ve sporech s mezinárodním rozměrem, pokud je tato pravomoc výslovně stanovena zákonem nebo mezinárodní smlouvou.

Podle článku 27 občanského soudního řádu mají chorvatské soudy pravomoc rozhodovat ve sporech s mezinárodním rozměrem, pokud je tato pravomoc výslovně stanovena zákonem nebo mezinárodní smlouvou. Pokud jde o soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech, zákon o mezinárodním právu soukromém (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, NN č. 101/17) výslovně stanoví použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen nařízení Brusel I) a rozšiřuje jeho působnost na situace týkající se třetích zemí.

Podle základního pravidla o příslušnosti nařízení Brusel I uvedeného v článku 4 mají být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost, žalovány u soudů podle svého bydliště. Článek 63 stanoví, že bydlištěm právnických osob je jejich sídlo, ústředí nebo hlavní provozovna.

Situace, ve kterých může být žalovaný žalován v jiném členském státě, než ve kterém má bydliště, jsou uvedeny v článcích 7-9 (zvláštní příslušnost). Příslušnost v mimosmluvních vztazích je proto upravena v čl. 7 odst. 2, který stanoví, že osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.

Článek 58 zákona o mezinárodním právu soukromém dále stanoví nezbytnou příslušnost takto: Pokud použití ustanovení tohoto zákona nebo jiných chorvatských zákonů nebo mezinárodních smluv platných v Chorvatsku

nepřiznává příslušnost ve vztahu k žalovanému s bydlištěm ve státě, který není členem EU, a pokud nelze řízení vést v zahraničí a ani to nelze rozumně očekávat, mají chorvatské soudy pravomoc k tomu, pokud má předmět řízení dostatečné spojení s Chorvatskem, aby bylo vhodné vést řízení v Chorvatsku.

4. Může úřad veřejného ochránce práv, orgán pro rovné zacházení nebo národní instituce pro lidská práva podpořit oběti porušování lidských práv v souvislosti s podnikáním, které spáchala evropská nadnárodní korporace mimo Evropskou unii? Mohou tyto subjekty prošetřit můj případ, pokud nejsem občanem EU a nežiji v EU? Existují ve vaší zemi další veřejné útvary (jako např. inspektorát práce nebo životního prostředí), které mohou prošetřit můj případ? Kde mohu nalézt informace o svých právech?

Podle zákona o veřejném ochránci práv (*Zakon o pučkom pravobranitelju*) je chorvatský veřejný ochránce práv odpovědný za posuzování pouze stížností na stávající porušování zákonů a nesrovnalosti v práci vnitrostátních orgánů, místních a regionálních samosprávných celků a právnických osob s veřejnými pravomocemi, což tedy znamená, že není povoleno vyšetřování stížností souvisejících s porušováním zákonů v soukromém sektoru. Podle článku 20 navíc může kdokoli, kdo se domnívá, že jeho ústavní nebo zákonná práva a svobody mohou být ohroženy nebo porušeny v důsledku nezákonného nebo nesprávného jednání těchto orgánů, podat žalobu u příslušného soudu. Osoba, která si přeje podat stížnost u úřadu veřejného ochránce práv (*Ured pučkog pravobranitelja*), nemusí být tedy občanem EU, ale podmínkou, aby se veřejný ochránce práv stížností zabýval, je, že jeden (nebo více) orgánů se dopustil porušení lidských práv. Jelikož však úřad veřejného ochránce práv v Chorvatsku často dostává stížnosti týkající se soukromého sektoru, jsou zkušenosti a stížnosti občanů využívány jak ve výročních zprávách, tak prostřednictvím účasti v soudních řízeních k prosazování konkrétních opatření, bez nichž by nebylo možné dosáhnout vyššího stupně prosazování práva a ochrany občanů.

Na druhou stranu se antidiskriminační zákon (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) vztahuje na jednání všech vnitrostátních orgánů, místních a regionálních samosprávných celků, právnických osob s veřejnými pravomocemi a na jednání všech právnických a fyzických osob, zejména v oblastech práce a pracovních podmínek, přístupu k samostatné výdělečné činnosti a závislých činnostech, včetně kritérií, pro výběr, jakož i podmínek pro nábor a povyšování zaměstnanců; přístupu ke všem druhům profesního poradenství, odborného vzdělávání a rekvalifikace; vzdělávání, vědy a sportu; sociálního zabezpečení, včetně sociální péče; důchodového a zdravotního pojištění; soudnictví a správy, informování veřejnosti a sdělovacích prostředků; přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování; členství a činnosti v odborech, organizacích občanské společnosti, politických stranách nebo jakémkoli jiném typu organizací a účasti na kulturní a umělecké tvorbě.

Dále úřad veřejného ochránce práv jako ústřední antidiskriminační orgán přijímá zprávy od všech fyzických a právnických osob a jednotlivé zprávy zkoumá, takže může vydávat právně nezávazná doporučení, stanoviska, návrhy a varování za účelem řešení diskriminace a ochrany práva diskriminované osoby. Může se rovněž účastnit soudního řízení jako vedlejší účastník na straně osoby, která si na diskriminaci stěžuje, nebo může podat společnou žalobu na ochranu před diskriminací, pokud prokáže pravděpodobnost, že jednání žalovaného porušilo právo na rovné zacházení velkého počtu osob v souvislosti s právy a hodnotami uznanými zákonem (rasa nebo etnická příslušnost, barva pleti, pohlaví, jazyk, náboženství, politické nebo jiné přesvědčení, národnost nebo sociální původ, majetek, členství v odborech, vzdělání, sociální postavení, manželský nebo rodinný stav, věk, zdravotní stav, zdravotní postižení, genetické dědictví, genderová identita nebo projev nebo sexuální orientace). Osoba, která je oprávněna podat stížnost týkající se diskriminace k úřadu veřejného ochránce práv, nemusí být občanem EU.

Nový [zákon o ochraně oznamovatelů](#) (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), který vstoupil v platnost dne 1. července 2019, stanoví, že se oznamovatelé mohou obrátit na veřejného ochránce práv za účelem ochrany jejich práv, pokud oznamovatel prokáže pravděpodobnost, že je nebo by mohl být obětí škodlivé události z důvodu oznámení nesrovnalostí. Podle tohoto zákona osoba, která chce podat stížnost, nemusí být občanem EU a veřejný ochránce práv může přijmout opatření na ochranu oznamovatele pocházejícího z veřejného nebo soukromého sektoru (Poznámka: zákon definuje „oznamovatele“ jako osobu, která si je vědoma nesrovnalostí souvisejících s výkonem práce pro zaměstnavatele, například porušení zákonů, předpisů, pravidel, etických kodexů nebo kodexů chování nebo interních jednání společností, a oznámila je.) Je třeba zdůraznit, že výkon

práce kromě zaměstnání zahrnuje také dobrovolnickou práci, práci na základě dočasných smluv o poskytování služeb, zaměstnání studentů atd. Oznamovatelem může být také osoba, která se účastnila náborových řízení jako kandidát.

Kromě toho je Chorvatská republika jako země přistupující k investičnímu výboru organizace OECD jako neustrannému pracovnímu orgánu dohledu v rámci odpovědného obchodního chování, tj. ochrany lidských práv, zejména pracovních práv, a ochrany životního prostředí, povinna provést následující zásady: poskytování informací týkající se odpovědného obchodního chování na internetových stránkách; zpracování dotazů; mediace při řešení problémů vyplývajících z možného nezodpovědného obchodního chování a komunikace se zúčastněnými stranami za účelem zabránění sporům.

Chorvatsko dále zřídilo Státní inspekci (*Državni inspektorat*), která se skládá z příslušných oddělení a útvarů (jako například oddělení dohledu nad bezpečností a ochranou zdraví při práci a oddělení dohledu nad zaměstnáváním).

Více informací o rozsahu práce a pravomocí Státní inspekce nebo výše uvedených úseků/oddělení naleznete na následujících odkazech:

- [Kontakty](#)
- [Oddělení dohledu nad bezpečností a ochranou zdraví při práci](#)
- [Oddělení dohledu nad zaměstnáváním](#)

5. Ukládá vaše země evropským nadnárodním korporacím povinnost zřídit mechanismus pro vyřizování stížností nebo mediační služby pro porušování způsobené jejich podnikatelskou činností? Platí tato povinnost rovněž pro porušování, k němuž došlo mimo Evropskou unii? Kdo odpovídá za monitorování těchto aktivit ve vaší zemi? Jsou k dispozici veřejné zprávy s informacemi o fungování uvedeného systému?

Chorvatsko nemá žádný povinný systém mediace, prostřednictvím něhož by se řešilo porušování lidských práv v souvislosti s podnikáním. U spotřebitelských sporů mezi spotřebiteli a obchodníky je mediace upravena zákonem o alternativním řešení spotřebitelských sporů (*Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova*, NN č. 121/16 a 32/19), kterým se provádí směrnice EU a nařízení o řešení spotřebitelských sporů. U otázek ochrany lidských práv a dalších sporů souvisejících s právy lze navrhnout mediaci před jedním z mediačních center v Chorvatsku, kde lze spor urovnat v souladu se zájmy stran.

Další informace naleznete na příslušných podstránkách:

- [Mediace v členských státech](#)
- [Vyhledání mediátora](#)
- [Alternativní řešení spotřebitelských sporů](#)
- [Mediační centra](#)

Podle zákona o ochraně spotřebitele (*Zakon o zaštiti potrošača*) je obchodník povinen poskytnout spotřebiteli možnost podat písemnou stížnost poštou, faxem nebo e-mailem.

Podle zákona o státní inspekci (*Zakon o državnom inspektoratu*) mohou být jako základ pro inspekci použity návrhy zahrnující údaje o oznamující osobě (jméno, příjmení a adresa bydliště) a označující jednání, které je v rozporu s předpisy.

Pokud jde o zaměstnance nadnárodních společností, zákoník práce (*Zakon o radu*) vyžaduje, aby zaměstnavatel s nejméně dvaceti zaměstnanci jmenoval osobu, která má společně se zaměstnavatelem za úkol přijímat a řešit stížnosti týkající se ochrany důstojnosti zaměstnanců.

Tyto činnosti sleduje [státní inspekce](#).

6. Mám zvláštní práva, jsem-li zranitelná oběť usilující o nápravu za porušování lidských práv v souvislosti s podnikáním? Mám přístup k právní pomoci a za jakých podmínek? Jaké výdaje tato právní pomoc pokryje? Mám přístup k právní pomoci za stejných podmínek, pokud nejsem občanem EU nebo nežiji v EU?

Oběť, která hledá nápravu v případě porušení lidských práv souvisejících s podnikáním, má stejná práva jako ostatní oběti v trestním řízení. Další informace najdete na portálu evropské e-justice:

- [Práva obětí trestných činů v trestním řízení](#)
- [Odškodnění obětí trestných činů](#)

Podle zákona o bezplatné právní pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) se právo na bezplatnou právní pomoc poskytuje:

- chorvatským státním příslušníkům;
- dětem, které nejsou chorvatskými státními příslušníky, ale ocitly se v Chorvatsku bez doprovodu dospělé osoby odpovědné podle zákona;
- cizincům s přechodným pobytem pod podmínkou vzájemnosti a cizincům s trvalým pobytem;
- cizincům pod dočasnou ochranou;
- cizincům pobývajícím na území neoprávněně a cizincům s krátkodobým pobytem v řízení o vyhoštění nebo návratu;
- žadatelům o azyl, osobám se statusem azylanta a cizincům se statusem osoby s doplňkovou ochranou a jejich rodinným příslušníkům, kteří v Chorvatsku pobývají oprávněně, v řízeních, v nichž jim není podle zvláštního zákona poskytována právní pomoc.
- Zákon o bezplatné právní pomoci (NN č. 143/13 a 98/19) upravuje podmínky a postup, za nichž mohou znevýhodněné osoby uplatnit své právo na právní poradenství a přístup k soudu a jiným veřejnoprávním subjektům v občanských a správních věcech.
- Zákon o bezplatné právní pomoci stanoví, že mezi příjemce bezplatné právní pomoci, kromě občanů Chorvatska, patří:
 - děti, které nejsou chorvatskými státními příslušníky, ale ocitly se v Chorvatsku bez doprovodu dospělé osoby odpovědné podle zákona;
 - cizinci s přechodným pobytem, na něž se vztahuje reciprocita, a cizinci s trvalým pobytem;
 - cizinci pod dočasnou ochranou;
 - cizinci pobývající nelegálně a cizinci s krátkodobým pobytem v řízení o vyhoštění nebo návratu;
 - žadatelé o azyl, osoby se statusem azylanta a cizinci se statusem osoby s doplňkovou ochranou a jejich rodinní příslušníci, kteří v Chorvatsku pobývají oprávněně, v řízeních, v nichž jim není podle zvláštního zákona poskytována právní pomoc.

Příjemci bezplatné právní pomoci mohou uplatnit právo na primární a/nebo sekundární právní pomoc za podmínek stanovených zákonem.

Primární právní pomoc zahrnuje obecné právní informace, právní poradenství, podání veřejným orgánům, Evropskému soudu pro lidská práva a mezinárodním organizacím v souladu s mezinárodními smlouvami a vnitřním jednacím řádem, zastupování v řízeních před veřejnými orgány a právní pomoc v případě mimosoudního řešení sporů. Poskytují ji správní orgány v krajích a ve městě Záhřeb (*Grad Zagreb*) prostřednictvím pověřených spolků a právních poraden a může být poskytována za účelem jakékoli právní záležitosti. Postup pro výkon primární právní pomoci se zahajuje přímým kontaktováním poskytovatele primární právní pomoci, který podle svého uvážení určí, zda byly splněny požadavky na primární právní pomoc.

Sekundární právní pomoc zahrnuje právní poradenství, podání v řízení o ochraně práv zaměstnanců před zaměstnavatelem, podání a zastupování v soudních sporech a právní pomoc při smírném urovnání sporu. Sekundární právní pomoc poskytují advokáti. Sekundární právní pomoc zahrnuje také osvobození od placení nákladů na soudní spory a soudních poplatků.

Aby mohla být sekundární právní pomoc poskytována ve formě podání a zastupování v soudních sporech a osvobození od placení soudních poplatků, musí finanční situace žadatele splňovat požadavky stanovené

zákonem o bezplatné právní pomoci, a to, že celkový měsíční příjem žadatelů a členů jejich domácnosti nepřesahuje částku základu daně na člena (3 326,00 HRK) a že celková hodnota majetku ve vlastnictví žadatelů a členů jejich domácnosti nepřesahuje 60 částek základu daně (199 560,00 HRK).

Kromě splnění finančních požadavků lze sekundární právní pomoc poskytnout, pokud se jedná o jeden z následujících typů řízení týkajících se:

- věcných práv, s výjimkou katastrálního řízení;
- pracovněprávních vztahů;
- rodinných vztahů, s výjimkou řízení týkajících se rozvodu po vzájemné dohodě, pokud manželé nemají společné nebo osvojené nezletilé děti nebo zletilé děti, které jsou v jejich rodičovské péči;
- vykonávacích a zajišťovacích řízení týkajících se nuceného vymáhání nebo zajištění pohledávek vyplývajících z řízení, v nichž může být poskytnuta právní pomoc podle ustanovení zákona o bezplatné právní pomoci;
- smírného urovnání sporu;
- výjimečně ve všech ostatních správních a občanských soudních řízeních, pokud taková potřeba vyplývá ze zvláštní životní situace žadatelů a jejich členů domácnosti, v souladu se základním účelem zákona o bezplatné právní pomoci.

Řízení o poskytnutí sekundární právní pomoci se zahajuje podáním žádosti u příslušného správního orgánu kraje nebo města Záhřeb. Žádost se podává na vzorovém formuláři, který rovněž obsahuje souhlas žadatelů a jejich členů domácnosti s přístupem ke všem údajům o jejich celkových příjmech a celkovém majetku a potvrzení žadatele, že poskytnuté informace jsou přesné a úplné.

V řízení o poskytnutí sekundární právní pomoci žadateli, který splňuje zákonné požadavky pro výkon práva na sekundární právní pomoc, vydá příslušný orgán rozhodnutí o poskytnutí sekundární právní pomoci s uvedením druhu a rozsahu poskytované právní pomoci. Poskytnutí sekundární právní pomoci se vztahuje na úplné nebo částečné zajištění úhrady nákladů na sekundární právní pomoc v závislosti na výši celkového měsíčního příjmu žadatelů a členů jejich domácnosti. V rozhodnutí o poskytnutí sekundární právní pomoci je rovněž uveden právník, který bude sekundární právní pomoc poskytovat.

Pokud žadatel nespĺňuje podmínky pro přiznání práva na sekundární právní pomoc, bude vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti může žadatel podat odvolání k ministerstvu spravedlnosti (*Ministarstvo pravosuđa*). Proti rozhodnutí ministerstva spravedlnosti o zamítnutí odvolání lze zahájit správní řízení.

Pokud je příjemcem bezplatné právní pomoci strana, která prohrála, tj. která byla neúspěšná v řízení, pro které byla poskytnuta sekundární právní pomoc, není povinna uhradit náklady právní pomoci. Její přiznání však neznamena, že příjemce sekundární právní pomoci, který je stranou, která prohrála, bude osvobozen od placení nákladů na soudní spory, které vzniknou protistraně, o čemž rozhodne soud v souladu s pravidly upravujícími soudní řízení.

Bezplatnou právní pomoc lze poskytnout také v přeshraničních sporech. Zákon o bezplatné právní pomoci definuje přeshraniční spory jako ty, ve kterých má žadatel o právní pomoc bydliště nebo pobyt v jiném členském státě Evropské unie, než je členský stát soudu, nebo ve kterém má být soudní rozhodnutí vykonáno.

Právní pomoc v přeshraničních sporech se poskytuje v občanských a obchodních věcech, mediačních řízeních, mimosoudních urovnáních, vymáhání veřejných listin a právního poradenství v těchto řízeních. Ustanovení o právní pomoci v přeshraničních sporech se nepoužijí v daňových, celních a jiných správních řízeních.

Žadatelům o právní pomoc v přeshraničních sporech bude poskytnuta právní pomoc, pokud splní požadavky stanovené v zákoně o bezplatné právní pomoci. Výjimečně lze právní pomoc poskytnout žadatelům, kteří nespĺňují podmínky pro poskytnutí právní pomoci stanovené v zákoně o bezplatné právní pomoci, pokud se prokáže, že nejsou schopni uhradit náklady řízení z důvodu neúměrných životních nákladů v členském státě, v němž mají bydliště nebo obvyklý pobyt, ve vztahu k životním nákladům v Chorvatsku.

V Chorvatsku musí žadatelé nebo příslušný orgán členského státu, v němž mají bydliště nebo obvyklý pobyt (předávající orgán), předložit žádost o právní pomoc ministerstvu spravedlnosti (přijímajícímu orgánu). Formuláře a připojené dokumenty musí být doručeny v chorvatštině. Jinak bude žádost zamítnuta.

Pokud spor, ve kterém žadatel žádá o právní pomoc, není přeshraničním sporem, nebo pokud žadatel nemá nárok na právní pomoc v přeshraničních sporech, vydá ministerstvo spravedlnosti rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Proti rozhodnutím ministerstva spravedlnosti není povoleno odvolání, i když lze zahájit správní řízení.

Bezplatná právní pomoc může být poskytnuta osobám, které nemají bydliště v Evropské unii, na základě ustanovení dvoustranných a mnohostranných mezinárodních dohod, které jsou pro Chorvatsko závazné.

Informace o právní pomoci v Chorvatsku naleznete na internetových stránkách:

- [Právní pomoc](#)

[1] Práva na ochranu osobnosti: právo na život, fyzické a duševní zdraví, pověst, čest, důstojnost, jméno, soukromí osobního a rodinného života, svobodu atd.

■ Poslední aktualizace: 09/02/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.